

Søren Wium-Andersen
(wium23@hotmail.com)

Natur og Klimatilpasning
J.nr. 2020-13964
Den 21. august 2020

Kære Søren Wium-Andersen,

Tak for din henvendelse til miljøminister Lea Wermelin af d. 6. juli 2020 vedrørende forveksling af jagtbare dykænder og beskyttelse af ikke-jagtbare dykænder. Ministeren modtager mange henvendelser og har ikke mulighed for at besvare dem alle selv. Miljø- og Fødevareministeriet vil derfor besvare din henvendelse. Vi beklager det sene svar.

I din henvendelse sætter du spørgsmålstegn ved, om den nye jagttidsbekendtgørelse, der trådte i kraft d. 1. juli 2020, er i overensstemmelse med EU-Domstolens præjudicielle afgørelse i C435/92 vedrørende fortolkningen af artikel 7, stk. 4, i fuglebeskyttelsesdirektivet, herunder særligt præmis 18. Af dommens præmis 18 fremgår det, at fuglebeskyttelsesdirektivets 7, stk. 4, tredje pkt., har til formål at undgå, at visse arter, som ikke længere kan jages, indirekte decimeres som følge af forveksling med arter, som endnu lovligt kan jages.

Din sag har været forelagt Miljøstyrelsen, der oplyser, at en forudsætning for, at man kan gå på jagt, er at jagtprøven skal bestås. Til jagtprøven omfatter 10 ud af 40 spørgsmål billeder af vildtkending, hvor eksempelvis relevante dykænder og svømmeænder skal artsbestemmes. En forsvarlig jagtudøvelse er altid afhængig af en korrekt artsbestemmelse, og det følger af de jagtetiske regler, at man skal kende sit vildt og kun skyde, når man ved, hvad man skyder efter. Derudover er det strafbart at nedlægge vildt, hvor der ikke er jagttid.

Desuden oplyser Miljøstyrelsen, at ænder må jages 1½ time før solopgang til 1½ time efter solnedgang, hvor lysforholdene er begrænset. Dykænder er almindeligvis først aktive fra solopgang til og med solnedgang, hvilket betyder, at jagtsituationer med ringe lysforhold ved jagt på dykænder er begrænset set i forhold til jagt på svømmeænder. Det medfører gode muligheder for artsbestemmelse i forbindelse med jagt på dykænder. Derudover optræder dykænder som udgangspunkt i flokke af samme art, hvormed det samlede overblik bedres. Desuden er det under jagt på dykænder almindeligt, at der optræder andre andefugle, som er fredede, hvormed det at lade fugle flyve forbi er ganske almindelig jagtlig adfærd.

Forvekslingsmulighed mellem den fredede fløjlsanden og sortanden kan ved uopmærksomhed ske, men Miljøstyrelsen fremhæver, at disse dykænder jages på fiskeriterritoriet, hvor fuglenes indflyvning til jægerne normalt giver jægerne god

tid til artsbestemmelse. Nok er de to arter sorte, men sortanden er mindre end fløjsanden, og fløjsanden er derudover særligt karakteriseret ved de tydelige hvide vingespejl og hvid plet ved øjet. På den baggrund er det Miljøstyrelsens vurdering, at kendetegnene for den fredede fløjsand er tydelige at få øje på i en jagtsituation, hvor fuglene som udgangspunkt nedlægges inden for en afstand af 30 meter.

Forvekslingsmulighed mellem den fredede havlit og taffeland i forhold til troldand, bjergand og hvinand anser Miljøstyrelsen ikke som værende problematisk, idet både havlit og taffeland adskiller sig fra de nævnte dykænder med tydelige kendetegn, som adskiller arterne entydigt.

På baggrund af ovenstående vurderer Miljøstyrelsen, at dykænders adfærd og jagtens afvikling, sammenholdt med de gode muligheder for artsbestemmelse af de nævnte jagtbare og fredede dykænder, bør kunne sikre en forsvarlig beskyttelse af de fredede dykænder.

I forlængelse af Miljøstyrelsens vurdering finder Miljø- og Fødevareministeriet, at den samlede implementering af fuglebeskyttelsesdirektivet, herunder jagttidsbekendtgørelsen, er i overensstemmelse med formålet med direktivets artikel 7, stk. 4, som beskrevet i EU-Domstolens præjudicielle afgørelse i C-435/92, for så vidt angår forveksling af de pågældende arter i forbindelse med jagt.

Med venlig hilsen

Katrine Barnkob Lindgreen
Kontorchef